

OTEVŘENÝ DOPIS
VLÁDĚ ČR
VÍCE NA STRANĚ 2

PANE FIALO, ODSTUPE!
VÍCE NA STRANĚ 3

MINISTR POKRYTEC
VÍCE NA STRANĚ 4

KOALIČNÍ SMLOUVA?
40 STRAN FRÁZÍ!
VÍCE NA STRANĚ 6

Nebud'me lhostejní k situaci na Slovensku

Komentovat dění v jiných státech může být bráno jako vměšování se do jejich záležitostí. Aktuálně vidíme napjatou situaci v Kazachstánu. A když tamní prezident označí za původce násilí lidi vyškolené v zahraničí, ozvou se Spojené státy, že jde o potlačení tamní demokracie. Jako by 6. ledna nebylo výročí, kdy demonstranti napadli jejich Kapitol a také tam byly oběti na životech. Tam se s demonstranty taky vypořádali po svém.

Chtěla bych se ale dotknout situace na Slovensku. Možná i někteří z vás čtenářů neberou tuto zem jako cizí, ale stále jako zemi, která s naší tvořila jeden celek. V určitém směru se tato záležitost týká i České republiky. A proto snad nikoho neurazí, když si dovolím komentář k dohodě o obranné spolupráci mezi Slovenskem a USA. Tento dokument momentálně rozděluje slovenskou společnost. Jednání začala probíhat už v roce 2019, ale vláda

Roberta Fica tato jednání ukončila. Nyní se v médiích ke smlouvě, kterou již dojednávala nová vláda, vyjadřuje velmi důrazně a hodnotí tento návrh jako jednoznačně nevýhodný pro Slovensko. Podle něj bude mít Slovensko omezené pravomoci vůči americkým vojákům.

Jedním ze dvou letišť, kterých se dohoda týká, je letiště Sliač. Nyní na něm probíhá od roku 2020 rekonstrukce. Ta má být dokončena v roce 2024. Po tu dobu je letiště vyřazeno pro civilní lety. Ministerstvo dopravy jako jediný akcionář společnosti Letiště Sliač však už s obnovou civilních letů nepočítá a na úřad práce nahlásilo hromadné propouštění cca tří desítek zaměstnanců. Již nyní je na letišti vyhrazená zóna, kam se nedostane ani letištní personál.

Přitom toto letiště ještě pod svým historickým názvem Tri duby, sehrálo významnou roli při osvobození Slovenska za II. světové války Rudou armádou. Tehdy,

a i v pozdějších letech, sloužilo toto letiště slovenské armádě. A za sebe vidím jako zásadní rozdíl, pokud sloužilo letiště k obraně vlastního státu, a nebo pokud má sloužit jako týlové zajištění např. pro létající tankery jiných mocností, které se připravují na delší dolet svých bojových letadel. Nena- padá vás možný cíl jejich letů? Mě ano!

Av tomto mi není tato situace lhostejná a týká se i České republiky. O podobném využití le- tiště se uvažuje i v Moravskoslezském kraji. Konkrétně o letišti v Mošnově. I o něj má zájem americká armáda. Tady však nejde o letiště státu, ale o majetek Moravskos- lezského kraje. Buduje se zde obrovské multimodální překladiště (spojení silniční, železniční a letecké přepravy). Tak se přímo nabízí možnost, že některé haly už koupili američtí investoři. A komu je do budoucna pronajmou, je už na nich.

Ale vrátím se na Slovensko. Schválení do- hody musí projít vládou SR, pak následuje schválení v Národní radě SR a na závěr by ji měla ratifikovat prezidentka. Tento pro- ces tak i přes odpor velké části slovenské veřejnosti má naději na schválení. Sloven- sko má před námi na úrovni voleb do parla- mentu asi dva roky náskok. Můžeme sledo- vat, jak si vede tamní vládnoucí čtyřkoalice. U nás jsme lepší a máme dokonce pětiko- alici, která se sice ještě stále vzájemně ladí, ale byl to právě tehdejší místopředseda ODS Alexandr Vondra, který zmínil možnost vybudovat americkou základnu v Mošnově. A tato ODS je dnes jednou ze stran vlád- noucí koalice a má v jejím čele jako premiéra svého předsedu.

Proto mi není lhostejná situace na Slovensku. I u nás má pravicová vláda v parlamentu většinu a může se opřít i o většinu v senátu. A mohou si prohlásit i zřízení základny. Stávající ministr zahraničí již svými výroky na dění ve světě jasně dává najevo, kdo mu posílá noty.

Řekla jsem to již v minulosti a na svém sta- novisku si trvám. Jako matka i jako politič- ka udělám vše pro to, aby u nás žádná cizí základna nevznikla! A snad i touto svou úvahou dodám energii přátelům na Slovensko, aby se i oni úspěšně ubránili zřízení americké základny a zachovali si svou vlastní suverenitu!

Pomoc uprchlíkům nesmí být na úkor potřebným!

Pomoc uprchlíkům z Ukrajiny je nesmírně potřebná a je dobře, že se to děje. Lidé, kteří jsou v nouzi, si zaslouží solidaritu a podporu, je to nejen levicové, ale, myslím, i obecně lidské. Bohužel ale nežijeme ve státě socialistickém a nemáme levicovou vládu. Mám proto velkou obavu, aby se pomoc uprchlíkům neděla na úkor služeb pro ostatní lidi, kteří už před válkou byli na sociálním dně. Musíme si uvědomit, že se současnou humanitární krizí nikam nezmizely matky samoživitelky, lidé v dluhových pastích, bezdomovci a další skupiny obyvatel, na které současný systém často zvysoka kašle. Také je potřeba si přiznat, že naše zdroje nejsou nekonečné, a pokud se někde přidává, musí se také odněkud brát. V solidárním státě by se to bralo takzvaně odshora. Nejvíce by přispěli ti, kteří jsou za vodou, ale u nás se se škrtí

za vlády ODS vždy začínalo odspoda a na ty nejbohatší většinou vůbec nedošlo. Bylo by obrovskou chybou, kdyby to dopadlo stejně i v tomto extrémním případě.

Lidé na sociálním dně teď na tom budou pravděpodobně ještě hůř. Růst cen, inflace a nestabilita na trhu práce jim jen těžko uleví. Organizace, ať už státní, nebo nestátní, nemůžou přesměrovat svoji činnost na pomoc uprchlíkům a přestat se starat o lidi, se kterými do teď pracovali. Pokud má být Česká republika solidární, a já si myslím, že rozhodně má, nesmí tak učinit ne na úkor těch nejslabších.

Věřím, že máme z čeho brát. Vyšší zdanění korporací by jistě přineslo dostatečné množství prostředků na pomoc všem, které současná krize zasáhne.

Progresivní zdanění těch nejbohatších, sektorové daně zaměřené na vysoce ziskové sektory ekonomiky jako jsou třeba banky nebo digitální daň, by nám umožnily pomoci běžencům a zároveň se starat o naše lidi. Regulace cen energií a nájemného by jistě také ulevila všem, kteří mají problém vyjít s výplatou.

To všechno jsou realistické kroky, které nepotřebují nijak zásadní změny a mohly by pomoci teď a tady. Pokud totiž opět necháme, aby za nás vše řešila svatá "neviditelná ruka trhu", zaděláváme si na řadu dalších sociálních problémů a případnou nenávist vůči lidem, kteří prchají před válkou a to teď opravdu nepotřebujeme.

Nad Benešovými dekrety si ruce mnou předčasně!

Nedá se nevšimnout si, jak stále narůstá snaha poukazovat na dekrety prezidenta Edvarda Beneše jako na vyhaslé (obsolentní). Tyto dekrety vydávané v době končící II. světové války a krátce po ní byly dodatečně schváleny Prozatímním Národním shromážděním v březnu 1946 ústavním zákonem č. 57/1946 Sb. Mají tak sílu ústavních zákonů. Ve sbírce zákonů bylo publikováno 98 dekretů prezidenta. Většina jich byla vydána v exilu. V exilu proto, že na našem území byla v té době OKUPACE. Okupace nacistickým Německem. Okupace, která stála v letech 1939-1945 životy 360 tisíc obyvatel československého státu. Okupace, která umožňovala nacistům rozhodovat o životě a smrti obyvatel dočasně porobeného státu. Okupace, která umožnila drancovat suroviny (uhlí, dřevo, nerosty). Za okupace posílalo Německo naše občany na nucené práce.

Ti, kdo hovoří o Benešových dekrettech jako o vyhaslých, chtějí, aby se zapomnělo na to, co jim předcházelo. Aby se příčina, rozpoutání II. světové války, považovala za následek. Aby ti, kdo mají na svědomí rozpoutání největší tragédie v dějinách lidstva, z toho nyní vycházeli jako oběti. Ostatně pomohl jim v tom Evropský parlament se svou rezolucí O významu společné paměti pro budoucnost Evropy. Je ostudné, že jsem proti němu z českých europoslanců hlasovala jako jediná.

V dekrettech prezidenta Edvarda Beneše se znárodnily některé průmyslové podniky, pojišťovny, banky. A co asi na nich někomu vadí nejvíc, je konfiskace majetku etnickým Němcům a Maďarům, kolaborantům a zrádcům. A pokud někdo rozporuje oprávněnost odsunu Němců, měl by si připomenout, že šlo o rozhodnutí uskutečněné na Postupimské konferenci vítěznými mocnostmi – Sovětským svazem, Spojenými státy a Spojeným královstvím.

A na závěr bych ještě připomněla jeden dekret prezidenta. Nejde ale o prezidenta Beneše. Jde o Háchův dekret o slibu poslušnosti Adolfu Hitlerovi z 8. března 1940. V něm slibovali poslušnost »vůd-

ci velkoněmecké říše...« členové protektorátní vlády, zaměstnanci veřejných orgánů a orgánů veřejné správy, učitelé...

A když vidím, kdo se chce »sblížovat« se zástupci Sudetoněmeckého landsmanšaftu, kdo se fotí s jejich představiteli, kdo jezdí na jejich sjezdy, kdo chce pořádat tyto sjezdy i v České republice, kdo tyto myšlenky rozšiřuje i prostřednictvím komentářů a pořadů ve veřejnoprávních médiích, tak ani tento zavrženíhodný dekret nepovažuji za vyhaslý. Naopak, s nástupem nové pětikoaliční vlády toto nebezpečí návratu stoupá!

Překvapuje mě, jak se koalice ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STANu a Pirátů předhání v tom, kdo nabídne pomoc Ukrajině. Čekám ale, kdy konečně pomohou občanům v ČR postiženými brutálním růstem cen energií i zboží!

Kateřina Konečná.

Pane Fialo, odstupte!

Ráda bych se vyjádřila k dnes premiérem podepsané Dohodě o dolu Turów. Musím říct, že z postupu vlády v této věci jsem velmi rozčarovaná (a to používám velmi slušný slovník). Podepsat takovou smlouvu za současné situace je dle mého názoru postup přímo proti zájmům České republiky a jejím občanům. Několik let jsme napříč politickým spektrem a ve spolupráci s neziskovým sektorem v Německu i ČR s advokáty z Frank Bold společně postupovali v evropských institucích a Evropském parlamentu, polský postup s rozšířením těžby napadali na jednáních výboru PETI a všemožně šířili osvětu o neakceptaci polského chování.

Hejtman Půta (STAN) kudy chodil, tak konzistentně vykládal, že dle analýz hejtmanství předpokládané škody pro liberecký region způsobené rozšířením dolu až k českým hranicím mohou dosáhnout mezi 6 až 10 miliardami korun, protože jde o vodovod pro 30 000 lidí. Ano, pan hejtman mohl odhad nadsazovat, ale i veškeré vládní materiály vždy počítaly střízlivě se škodou minimálně 2 miliardy korun. Podle poslední informací česká vláda

souhlasila se smlouvou, která poskytuje náhradu škody pouhých 45 milionů eur, cca 1 miliardu korun, tedy pouhou polovinu i toho nejstřízlivějšího odhadu možných škod. Postup české vlády je o to nepochopitelnější, že premiér Fiala dnes podepsal tuto extrémně nevýhodnou smlouvu s polským premiérem Morawieckim za situace, kdy všechny karty byly v našich rukou.

Evropská komise dle slov jejího mluvčího z tohoto týdne chtěla již začít vymáhat více jak miliardovou pokutu za neplnění rozsudku Soudního dvora EU, který dal našim nárokům za pravdu a kdy sám Polský správní soud zrušil tento týden platnost dokumentu k prodloužení těžby v Turówě. Já se ptám proč? Měli jsme Poláky v hrsti, a nakonec jsme dostali akorát almužnu? Co na to hejtman Půta, že jej hodili přes palubu jeho nohsledi ze STAN sedící ve vládě? Nebo snad najednou změnil své předchozí analýzy a slova a hodil občany regionu přes palubu on? Proč česká vláda schválila nevýhodné znění smlouvy na tajném nočním zasedání? Jak mohla naše vláda podepsat daný dokument, když čeští advokáti z Frank Bold přišli 3 hodiny před jejím podpisem s informací a jasnými

důkazy, že polské PGE, které provozuje Turów, souhlasilo, již před létem se závěry českých hydrogeologů, že bariéra, která měla chránit českou vodu před únikem a o níž se celá česko-polská smlouva opírá, je k ničemu a propouští? Mimochodem tato informace byla polské vládě údajně známá již od srpna 2021 a i přesto dělala na nás měsíce ramena, zastrašovala nás a jednala s námi v nedobré víře.

Pokud premiér při znalosti všech těchto okolností nakonec smlouvu podepsal, jednal dle mého názoru nejenom v přímém rozporu s českými zájmy, které má chránit, ale plivnul do tváře tisícům lidí žijících na česko-polsko-německém pohraničí, jejichž život bude následujících 22 let negativně těžbou ovlivněn. Premiér Fiala k tomu navíc pošlapal roky práce desítek odborníků, advokátů, dobrovolníků i koneckonců nás politiků, kteří se v boji protitotoekologickéavodohospodářskékatastrofěspolečněspojili. Upřímně, je mi z celé situace zle.

Ochrana pracujících se musí týkat i těch, kdo prchá před válkou

Do naší země přichází obrovská spousta lidí, kteří musejí prchat ze své země. Jsou to slušní a pracovití lidé a pro řadu z nich je představa, že by měli sedět s rukama v klíně a čekat na dávky, nedůstojná.

Budou chtít pracovat a to je samozřejmě dobře, práce je tu dost pro všechny. Stačí se podívat kolem sebe, není jediný sektor ekonomiky, který by nehledal nové lidi.

Je s tím ale spojeno nebezpečí!

I když je v naší zemi spousta poctivých a slušných zaměstnavatelů, vždy se najdou i ti, kteří by rádi tíživé situace lidí využije ve svůj vlastní prospěch.

Různé pochybné pracovní agentury a zaměstnavatelé, co hledají lidi na dobré slovo, se určitě teď vyrojí jako houby po dešti.

Pád uprchlíků do oblasti takzvané šedé ekonomiky by byl prohrou pro všechny kromě těch, co si chtějí namastit kapsu.

Stát v tomhle případě nesmí selhat!

Potřebujeme, aby tito lidé, kteří často neznají jazyk ani náš velmi komplikovaný pracovní-právní systém, dostali dostatečnou ochranu a poradenství.

Je v našem zájmu, aby pracovali pouze s řádnou pracovní smlouvou a dostali za svoji práci zaplacené.

Věřím, že by tady mohla vzniknout funkční spolupráce mezi levicovými subjekty a odborovými organizacemi, abychom porušování práv pracujících společně předešli.

Ráda bych tedy tímto způsobem vyzvala všechny odborové organizace, strany, hnutí a spolky, pro které jsou práva pracujících v naší zemi nosné téma.

Dejme na chvíli stranou neshody, které mezi sebou máme a využijme našich kapacit k tomu, abychom předešli zneužívání a vykořisťování uprchlíků a také podřívání vybojovaných práv českých pracujících.

Stejná práce = stejná odměna?

Socialismus, třídní boj, centrální plánování. Tato a další slova rádi používají různí »experti«, když se nějaký zaměstnanec domáhá svých práv.

V titulcích většinou není uvedeno, kdo ti »experti« vlastně jsou, a člověk tak snadno nabude dojmu, že jde o nestranné odborníky nejspíše z akademie věd, kteří střizlivě posuzují situaci bez toho, aby někomu nadřžovali. Až někde dole v textu se pak dočteme, že experti jsou vrcholní manažeři nadnárodních bankovních domů a jejich dlouholetá kariéra stojí na tom, že brání zájmy svých chleboďárců, za což jsou odměňováni statisčovými platy. Takový »expert« pak rád v novinách patřících nějakému miliardáři upozorní čtenáře, že chtít férovou mzdu za poctivou práci je návrat do totality, a pokud jim jenom trochu záleží

na svobodě, demokracii, tak musí po sobě nechat co nejvíce šlapat.

Nedávno server Aktuálně.cz přinesl článek »Všichni mají nárok na pražské platy, potvrdil Ústavní soud. Socialismus, míní experti«. O co jde? Zaměstnanci České pošty přišlo divné, že za stejnou práci jako jeho pražský kolega dostává o 3500 korun méně, a ozval se. V normálním světě by se vedení pošty omluvalo a chybu v platových rozdílech napravilo. Bohužel nežijeme v normálním světě, a tak tento případ došel až k Ústavnímu soudu...

Opravdu se z elementárního požadavku na férovou odměnu za práci musí stát spor, o němž musí rozhodovat Ústavní soud? Přitom právě státní podnik, který navíc v posledních osmi

letech vedla aktuálně na levicovou stranu hrající si ČSSD, by měl být tím, kdo ukazuje, jak mají vypadat příkladné pracovní podmínky. Místo toho vysílá pošta české veřejnosti jasný vzkaz: Než abychom řadovým zaměstnancům platili férově, to se raději budeme do nekonečna soudit, a přitom nemáme problém vyplácet vrcholovým manažerům statisčové platy a odměny.

Co s tím? V tomto konkrétním případě vyrovnat mzdu všech zaměstnanců pošty. Princip »stejná práce, stejná odměna« musí být dodržen. Je potřeba vyslat jasný vzkaz, že se chudší regiony naší země nemůžou stát pro firmy místem levné pracovní síly. Pokud chceme, aby se tyto regiony ze své složité ekonomické situace co nejdříve dostaly, tak je růst mezd tou

nejlepší cestou. To samé ale musí platit i pro státy EU. Jinak budeme navždy jenom ekonomickým vazalem Západu! Je na čase rovněž přestat označovat dobře placené zaměstnance nadnárodních korporací za experty a jejich názory přestat vnímat jako nestranné.

A v neposlední řadě musíme bojovat za minimální důstojnou mzdu pro všechny zaměstnance. Takovou, která nebude sloužit jen k přežívání, ale umožní každému poctivému pracujícímu naplno užívat všech výhod naší společnosti. Ať už jde o bydlení, sport, rekreaci nebo kulturu. A pokud bude někdo tyhle požadavky označovat za socialistické, pak je, myslím, v pořádku mít v dnešní společnosti socialistické požadavky.

Ministr pokrytec

Ester Ledecká je výjimkou, když jako sportovkyně zvládá na světové úrovni dvě sportovní odvětví. Jakou sebe důvěru asi má pan Jurečka, když si po ministerstvu zemědělství troufá zvládnout ministerstvo práce a sociálních věcí. Jedná se o dvě zcela odlišné oblasti.

A snad proto, aby se zalíbil voličům pětikoalice, vyhlásil, že MPSV pod jeho vedením pracuje na novele zákona, která má za cíl snížit důchod lidem, kteří byli považováni za oporu komunistického režimu.

Jak k tomu v minulosti uvedl: »Není to potrestání, je to narovnání nespravedlivé situace, kdy tito lidé měli výrazně vyšší vyměřovací základ.« Netají se tím, že tímto nápadem se nechal inspirovat na Slovensku. Pokud považuje ministr Jurečka za nespravedlivé, že měl někdo vyšší příjem, pak jsem zvědavá, jak bude argumentovat a posuzovat, kdo v dnešní kapitalistické společnosti, která je přímo postavená na nerovnosti, získal své příjmy »mravně«...

V červenci tohoto roku uplyne deset let od doby, kdy pravicové strany většinou 93 hlasů ze 182 prosadily schválení církevních restitucí v hodnotě 134 miliard Kč. Pokud nejde představitelům KDU-ČSL pouze o vlastní prospěch či o prospěch velmi úzké skupiny lidí, mají prostor navrhnout snížení této částky ve prospěch příjmu státního rozpočtu.

A když už chce pan ministr krátit důchody lidem 32 let od období, kdy podle něj něco spáchali (ale nemá pro to důkazy), neumí to asi jinak než použitím principu kolektivní viny. Pokud mu jde o dodržování mravnosti, práva, etiky, otevírá se mu široké pole

působnosti v oblasti nápravy škod, které způsobili katoličtí kněží svými sexuálními skandály při zneužívání dětí napříč Evropou. A zdaleka nejde o ojedinělé případy a ani o případy staré desítky let. Jde o tisíce takových napadení, mnoho z nich uskutečněných v nedávných letech, a to včetně brutálních praktik duchovních v ČR (viz případ uřízlého varlete).

Ještě se vrátím ke Slovensku. Nechá se nová vláda premiéra Fialy inspirovat i jinými aktivitami, které vyburcovaly desítky tisíc lidí, kteří vyšli do ulic vyjádřit svou nevoli s čerstvým podpisem smlouvy s USA o obranné spolupráci? Chce mít i u nás takové demonstrace? Tak ať ve své politice takto pokračuje a výsledek se jistě brzy dostaví.

KSČM, i když je nyní mimo parlament, se za práva lidí umí postavit v každé situaci!

Vystoupení v Evropském parlamentu:

Posilování Evropy v boji proti rakovině

Domnívám se, že se nám povedlo ve zvláštním výboru přijmout poměrně kvalitní zprávu. Byla to velmi dlouhá cesta komplikovaná pandemií. Bohužel, pandemie bude i v blízké budoucnosti nadále komplikovat realizaci jak plánu BECA, tak i naší zprávy. A to především z pohledu jejího financování. Každý krok popsáný v plánu i ve zprávě je totiž extrémně nákladný. Bohužel, rozpočty veřejného zdravotnictví jsou velmi nízké a po pandemii ve velmi špatném stavu. To, co se ve zprávě dle mého názoru zanedbalo, jsou však statisíce neuskutečněných screeningů rakoviny během pandemie. A to je největší výzva pro nás politiky: prevence rakoviny v nadcházejících letech. Jedná se totiž o časovanou bombu, která nám jednoho dne nevyhnutelně vybuchne do obličeje.

Pokud situaci pomíneme, budeme mít pacienty v horším zdravotním stavu a jejich léčba bude velmi nákladná a neúspěšná.

Vítám důraz, který je v rámci Evropského plánu boje proti rakovině dáván prevenci vzniku a rozvoji onkologických onemocnění. Domnívám se nicméně, že jako Parlament musíme být v navrhovaných opatřeních podstatně ambicióznější. Prevence je velmi důležitá, nikoli však dostačující. Proč? Protože se nám dlouhodobě nedaří snižovat míru rizikového chování v naší populaci a zpráva výboru se tvrdošíjně drží řešení skrze vyšší zdanění tabáku. A to i přesto, že je zřejmé, že kouření je v určité části naší společnosti především sociálním problémem a žádná vysoká daň tuto skupinu od kouření neodradí. Je zapotřebí, aby členské státy dokázaly efektivně minimalizovat zdravotní rizika. Je potřeba prosadit celoevropský přístup. Kolegové, pevně doufám, že plánem a zprávou to vše neskončí. Teď je třeba začít vše důkladně naplňovat.

Přírodní pohromy v létě 2021 - Dopady přírodních pohrom způsobených změnou klimatu v Evropě

Pokud se zde bavíme o přírodních katastrofách, chtěla bych se s vámi podělit také o jednu, kterou zažila má země, Česká republika. Na jižní Moravě na konci června udeřilo tornádo, které za sebou nechalo škody v řádech miliard korun, a co je horší, i oběti na životech. Dalo by se kolem toho samozřejmě dlouho diskutovat, ale ráda bych podtrhla dvě věci. První z nich je nutnost kvalitní meteorologické předpovědi a systému včasného varování občanů, což evidentně nejen zde nezafungovalo. A druhá z nich souvisí s obrovskou solidaritou lidí. Chtěla bych, aby na tomto místě zaznělo poděkování všem, kdo pomohli jižní Moravě, a možná ještě o trochu více dobrovolníkům a dobrovolným hasičům. Hasiči jsou totiž ti, kteří nepláčou každý rok, že potřebují nakoupit novou vojenskou techniku za miliardy, a přesto na místě byli nejdříve a zůstali nejdéle. Díky jim za to.

Mechanismus civilní ochrany Unie

Jsem velmi ráda, že již brzo budeme hlasovat o změně mechanismu civilní ochrany Unie. I díky velmi intenzivní práci pana zpravodaje se podařilo, že zmiňovaný mechanismus nám prostě umožní lépe reagovat na výzvy současného světa. Mechanismus nám primárně sloužil pouze pro úkoly spojené s přírodní katastrofou. Avšak právě poslední rok ukázal, že Unie a členské státy nejsou dostatečně připraveny reagovat na mimořádné události velkého rozsahu a že prostě stávající právní rámec nám nestačí. Bylo nezbytně nutné a my jsme to také udělali, aby kapacity rescEU byly výrazně posíleny, aby se zlepšila výkonnost v každém ze tří pilířů mechanismu Unie: tedy prevenci, připravenosti a reakci.

To vedlo mimo jiné k vytvoření společné evropské zásoby nouzového zdravotnického vybavení, jako byly plicní ventilátory, roušky, rukavice, laboratorní pomůcky. Navíc k tomu prostřednictvím mechanismu civilní ochrany koordinovala Evropská unie a financovala dodávky víc než patnácti milionů kusů zdravotnických prostředků do téměř třiceti zemí světa. Mechanismus tedy nyní bude koncipován tak, aby nám umožnil účinně reagovat. Patří za to obrovský dík, ale dovolím si jedno povzdechnutí. Je velká škoda, že když se umíme domluvit na zdravotnických pomůckách, tak nejsme tak solidární u rušení patentů na vakcíny, které by ty opravdové lidské životy mohly zachránit ještě víc. Budme tedy solidární, nemluvme o tom, a když jsme začali, pojďme to dokončit tím, že zrušíme patentovou ochranu vakcín a zachráníme tím pádem miliony lidských životů.

KK.

**Bez obalu
s Kateřinou
Konečnou**

Shrnutí uplynulého týdne
mým pohledem.

**On-line na mém Youtube,
Facebook a také jako podcast
na Spotify.**

www.konecna.cz

Koaliční smlouva? 40 stran frází!

Už známe rozdělení vládních křesel. Aby se do nich celá pětikoalice vešla, museli si rozšířit posty o dvě ministerstva. Zásadoví Piráti, kteří si odhlasovali svou účast v této koalici, a kteří v minulosti brojili proti kumulaci funkcí, ba dokonce vydali svůj kodex, kde si zakazují souběh funkce poslance a ministra, se dnes už vykrucují, že to na ně neplatí. To je ta jejich nekompromisnost. Po pochybném ustavení poslaneckého klubu je to další z věcí, kde se zpronevěřili vlastním zásadám.

Čtyřicet stran obecných frází v sobě přece jen skrývá pár zajímavých bodů:

1. Podpora Green Dealu.

Jeho dopady na občany mohou být katastrofální – od zásadního zdražení veškerých výrobků až po další růst cen energií a energetickou chudobu. Green Deal ve svém důsledku povede k dalšímu bohatnutí bohatých a zchudnutí zbytku obyvatelstva.

2. Spotřební daně budou zohledňovat škodlivost.

Tohle je velmi tenký led, na který

se nová vláda pouští. Zejména v oblasti stravy. Zřejmě v duchu šílených návrhů některých »zelených« bychom se tak mohli dočkat návrhu na vyšší zdanění například masných výrobků.

3. Dálnice 150 km za hodinu.

Opět je vidět, že noví mocipáni moc neznají realitu českých silnic a dálnic. Kdyby se po nich dalo jezdit stabilně aspoň stotřicítkou, myslím, že by všichni řidiči byli vděční. Zatím ovšem – a to najedu sama přes

40 tisíc kilometrů za rok – vidím jen chaotické uzavírky, dlouhotrvající nekvalitní opravy a u D1 propásnutou šanci na to, aby se z této dálnice stala tříproudová!

4. Digitalizace dokladů a průkazů.

To je jistě chvályhodný počín, i když si nemyslím, že je to tak zásadní bod, který aktuálně občany trápí. Velkou otázkou také je, jak nová vláda v tomto počítá se staršími občany, kteří s tím mohou mít velký problém.

Mám také obavu – vzhledem k tomu, které strany tvoří vládní koalici – aby to nedopadlo jako například s Elektronickou zdravotní knížkou. Celá kauza známá pod zkratkou IZIP stála občany přes dvě miliardy a nic, krom rozsáhlé korupce, nepřinesla.

A dalších návrhů, o kterých jsem se dočetla, jsem se upřímně zděsila.

Vláda ODS, TOP 09, KDU-ČSL a Pirátostanu začne šetřit u těch, kteří se nemohou bránit, zato to ale nejvíce pocítí. A zatímco občané budou platit jako mourovatí, tak v koaliční smlouvě je návrh na snížení odvodů zaměstnavatelů. Vláda jim tak chce dát de facto 30 mld. korun ročně! Ale to v oblasti zaměstnanosti není všechno. Pětikoalice chce »flexibilnější« zákoník práce. Dovedu si tu flexibilitu představit. Třeba předsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová už jednou v rámci této flexibility navrhovala např. výpověď bez udání důvodu.

Stejně jako chce nově vznikající vláda přidat 30 miliard majitelům podniků, tak hodlá mnohem více peněz vydávat na zbrojení a cpát peníze do chřtánu NATO. Jen připomínám, že toto všechno budou muset zaplatit občané.

Podnikatelé se mohou těšit na dotace na nové elektromobily. A co ti ostatní?

Ani nevíte, jak ráda bych chtěla napsat o nastupující pětikoaliční vládě něco pozitivního. Psát jenom kritiku není moc veselé. Ale zatím mi, bohužel, nic z kroků této vlády radost nedělá a ani většině občanů. V době inflace, která překračuje 6 % a zatím se nezdá, že by jen tak klesla, se vláda rozhodla podpořit dotacemi firmy a podnikatele, kteří se rozhodnou pořídit si elektromobil, auto na vodíkový pohon nebo nákladní elektrokolo. Alokace přibližně 940 mil. Kč se začne rozdělovat někdy koncem února. Na jedno auto tak podle daného klíče může připadnout dotace okolo 200 tisíc Kč.

A já si v této souvislosti dovolím otázku: kdy přijde tato vláda s návrhem, jak zajistit stabilitu příjmů pro středně příjmové skupiny? Vědí noví ministři, jaké je průměrné stáří vozového parku v ČR? Kdy dojde na dotace pro lidi, kteří by také rádi jezdili v bezpečnějších, modernějších autech? Už slyším ty lamentace podnikatelů: „Ale vždyť my přece platíme daně!“ A vaši zaměstnanci je snad neplatí? Platí a ještě možná vyšší v poměru k jejich příjmům. Nemají takové možnosti „daňových optimalizací“.

Diktát Evropské komise v oblasti zavádění elektromobility je občanů přijímán velmi negativně. Zvláště ve chvíli, když nám na jedné straně přikazují podporovat elektromobilitu, a na druhé ztěžují přístup k transformačním prostředkům na jadernou energii. Má ministr průmyslu a obchodu se svým kolegou na ministerstvu dopravy představu, jaká bude cena za vybudování infrastruktury pro nabíjení elektromobilů a tankování vodíku? Obávám se, že jsou to otázky, na které neznají odpověď. A jen tak nám ji asi nedají. Na okraj si ještě dovolím poznámku – možná si někteří z vás vzpomenou na podporu pro vozidla na CNG. A podívejte se, až pojedete kolem čerpací stanice, jak stoupá i cena tohoto pohonu.

Nechám debatu o výhodách i nevýhodách jednotlivých typů pohonu na odbornících, marketérech i influencerech, které to živí. Co svět světem stojí, všechno se děje z nějakého důvodu. V kapitalistickém zřízení je to byznys. A i v tomto případě někdo chce z této situace vytěžit maximum na úkor druhých.

Běžná česká rodina je drcená vysokými cenami. Vláda? Nic!

„K smíchu! Nebo spíš k pláči! Pomoc českým lidem ze strany vlády je opět nulová,“ říká v reakci na postoj pětikoalice nejen k cenám pohonných hmot europoslankyně a předsedkyně za KSČM Kateřina Konečná a dává za příklad Polsko nebo Maďarsko. Mluví o vyřizování si účtů s Andrejem Babišem i o situaci řady lidí v ČR. Vyloučení ruských tělesně postižených sportovců z paraolympiády označila za „naprostou ubohost“ a vyjádřila se i k tomu, co se děje kolem Jarka Nohavici. Nevynechala ani udílení státních vyznamenání.

Když se podíváme na sociální sítě, čím dál víc lidí vládě vyčítá, že sice řeší válku na Ukrajině, což je samozřejmě v této situaci pochopitelné, ale tak nějak zapomíná řešit i problémy lidí, kterým vládne. Souhlasíte s těmito výtkami?

Souhlasím. Pomoc lidem zasaženým válkou je jedna věc, ale když kašlete na vlastní občany – jak to vláda systematicky dělá – nelze to ničím omlouvat. Ani Ukrajinou. Já na rozdíl od vládních papalášů mám pochopení pro naše občany, kteří zápasí s úřady a českými institucemi. Běžně měsíce, někdy i roky. Ať už se jedná o invalidní důchody, příspěvky na péči, na kompenzační pomůcku a další a další věci. E-mailovou schránku mám plnou příběhů lidí, kteří – ač nemají třeba ruku – nedosáhli na plný invalidní důchod; rodičů, jež dělají sbírky na zdravotní pomůcky pro své děti; seniorů, kteří nezvládají platit nájem a nemohou se dostat do domovů důchodců, protože není místo. Kdy někdo pomůže těmto lidem?

Je super, že města i kraje začaly řešit ubytování pro Ukrajince. Ale – jak jsem řekla v posledním dílu svého pořadu Bez obalu – v naší zemi máme 62 tisíc českých rodin v bytové nouzi a dalších 400 tisíc lidí je ohroženo ztrátou bydlení. A mezi nimi dokonce 100 tisíc dětí. Dočkají se i oni rychlého a účinného řešení?

V reakci na velké zvyšování cen pohonných hmot vláda rozhodla o zrušení povinného přimíchávání biosložky a o zrušení silniční daně pro osobní vozidla a dodávky do dvanácti tun. Budou také probíhat kontroly distributorů ohledně marže. Zastropování cen pohonných hmot ale vláda odmítá.

Co na to říkáte? A srovnáme přístup naší vlády s okolními státy...

Vždyť nám přece ještě nedávno představitelé těchto stran tvrdili, že vše vyřeší neviditelná ruka trhu. A ta opět selhala. Výše marže přece je svobodným rozhodnutím podnikatele – v tomto případě pumpaře. I když se mi jejich praktiky samozřejmě nelíbí. Já na rozdíl od vládních činitelů nejsem pokrytec, protože jsem výši marží kritizovala už dávno předtím. A to i u obchodních řetězců, které mají na některých druzích zboží přírážku i přes 100 %. I pokud se na to podíváme obecně, tak české zákaznické obchodníci v průměru obírají víc než ti němečtí nebo rakouští.

Ale zpět k „pomoci“ vlády. Přimícháváním biosložky, respektive jejím zrušením, si vládní strany vyřizují účty s A. Babišem, ale reálný dopad na cenu PHM je sporný. Zrušení silniční daně se dotkne jen části podnikatelů využívajících vozidlo pro podnikatelskou činnost. A že i jim by to nějak zásadně pomohlo, se rovněž říct nedá, protože roční sazba se pohybuje od nuly až do nějakých osmi tisíc korun. To je v současné situaci jedna až dvě nádrže.

Co je ovšem nejdůležitější – podle našich odborníků – lze i tyto velmi chabé náplasti realizovat až od 1. července (v neoptimističtější scénáři), protože musí dojít nejprve ke změně zákona. Tohle, co předvedla pětikoalice ODS, TOP 09, KDU-ČSL, Pirátů a STAN, je k smíchu. Nebo spíš k pláči. Pomoc českým lidem ze strany vlády je opět nulová. Na rozdíl například od Polska, kde snížili daň na PHM, nebo Maďarska, kde ceny zastropovali.

Prudký nárůst cen pohonných hmot, plynu, elektřiny, potravin... Jak to podle vás „běžné“ české domácnosti zvládnou? Kam podle vás to vše nakonec povede?

Statistiky – dokonce ty, které si nechávají dělat bankovní domy – dlouhodobě ukazují, že třetina domácností má problém vyjít se svými příjmy. To nelze přejít mávnutím rukou a mlčením. Právě tito lidé totiž pocítí extrémní zdražování jako první. Jak jsem říkala v minulém rozhovoru – u těchto rodin nemůžeme mluvit o žití, jen přežívání.

Inflace v lednu, tedy bez vlivu ukrajinského konfliktu, vyšplhala na neskutečných 11,1 %. Únorová a březnová čísla podle mě budou ještě mnohem horší – srovnatelná s těmi nejhoršími polistopadovými roky. A vláda? Opět nic. Ticho.

Německo odmítlo zákaz dovozu ruské ropy a plynu s tím, že se bez těchto dodávek Evropa neobejde. Co na to říkáte?

Že je to jeden z mála rozumných kroků, které jsem za poslední dobu zaznamenal.

Sankce kvůli válce na Ukrajině se dotkly i umělců a sportovců. A to nejen těch ruských. Problémy, zdá se, má například i náš zpěvák Jarek Nohavica. Ten odmítl vrátit ruské umělecké ocenění, následně mu zrušili koncert v Polsku, Člověk v tísní odmítl peníze z jeho charitativního koncertu, Olomoucká univerzita mu nepronajme halu... Jak tento přístup vnímat? Připomeňme ale také, že na druhou stranu jeho květnové koncerty v pražském O2 Universu jsou prý již téměř vyprodány...

Myslím, že ve slovech Jarka Nohavici – že dostal vyznamenání za svou uměleckou činnost, nikoli za válčení – je celá podstata. Nechala bych na lidech, aby svobodně svou účastí nebo neúčastí rozhodli, koho a kde chtějí slyšet nebo vidět.

O politické neziskovce Člověk v tísní jsem si nikdy nedělala iluze, ale že se k iracionální fóbii přidá i olomoucká univerzita, to jsem nečekala. Za naprostou ubohost pak považuji vyloučení ruských tělesně postižených sportovců z paraolympiády. Koho z veřejného života vyloučíme příště? Toho, kdo má rád ruská vejce, nebo kdo se svezl na ruském kole? Tady ten hon jsem přirovnala k mccarthismu v USA v 50. letech. A vypadá to, že jsem se trefila. Bohužel.

Udílení státních vyznamenání se i tentokrát stalo předmětem mnoha diskusí. Někteří naši politici, ale například i rektori a další pozvání nepřijali. Chápete jejich důvody, proč se rozhodli na tento slavnostní ceremoniál nepřijít?

Já jsem pozvánku nedostala, takže jsem žádné „dilema“ nemusela řešit. Každopádně prezident je hlava státu, která byla zvolena do úřadu lidmi. A ne malým počtem. Já se rovněž ve své politické kariéře musím setkávat s lidmi, k nimž nemám úplně blízko – ani politicky, ani lidsky –, ale vždy jsem respektovala jejich pozici. To je součástí demokracie, kterou se tito lidé tak rádi a často ohánějí. Ti, kteří se ceremoniálu odmítli účastnit, pouze ukázali na svou politickou malost a pohrdání volbou většiny voličů.

Prezident Zeman se rozhodl udělit vyznamenání i ukrajinskému prezidentovi Zelenskému. Překvapilo vás toto prezidentovo rozhodnutí?

Je to rozhodnutí hlavy státu. Já jsem několikrát avizovala, že by si vyznamenání zasloužil ten, kdo zprostředkuje takové jednání, jež povede k ukončení bojů. A to prezident Zelenskyj není.

Kateřina
Konečná.

dezinformace

FACEBOOK.COM/KONECNA.K

KATERINA_KONECNA

KONECNA_K

WWW.KONECNA.CZ

